

תשס"ד (23 בפברואר)

יום ב', ראש חודש

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום ב' דראש חודש אדר: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24]

ענייני הדף, עפ"י רוב, הם של אירועים שבעבר. נדירות הפעמים שהדף עוסק ב"היסטוריה שבעשייה". היום הוא דף כזה ובלי נדר גם יהיה כך הדף של מחרתיים. המאמר הבא מתייחס לעמדת ישראל לקראת פתיחת הדיון היום, **ר"ח אדר תשס"ד**, על זכותנו לבנות את **"גדר ההפרדה"** [גדר שאינני כל-כך בעדה...]

= **ממשלת ישראל** טעתה כשהחליטה להחרים את ישיבת בית המשפט הבינלאומי בהאג שידון בבקשת עצרת האו"ם לקבל חוות-דעת על גדר ההפרדה. אין שום ספק כי מדובר בהליך בעייתי, וכי דיוני ביה"מ יהיו מוטלים לרעת ישראל. אך הבעיה אינה רק משפטית. היא נוגעת בראש ובראשונה ליחסי ציבור. כאשר ייפתחו הדיונים בהאג, הם יזכו לתהודה תקשורתית עצומה. בהיעדרה של ישראל, תישאר הבמה פרוצה לטיעונים הערביים ולכל טיעון אנטי-ישראלי אחר.

מה היה על ישראל לעשות? מצד אחד **לכפור בסמכות** ביה"מ (כפי שאכן עשתה בתצהיר הכתוב המוגש לבית המשפט). מצד אחר – **להופיע**, ולהפוך את במת ביה"מ לזירה של התקפה לא רק על הטרור ה'פלשטיני' כי אם גם על האו"ם. הפעם ניתנה לישראל הזדמנות נדירה להפוך מנאשם-לכאורה – **למאשים!**

על מה היה על ה"אני מאשים" הישראלי להאשים את האו"ם? על כך שבגד בעקרונותיו – למשל: **על כך** שהיתה זו עצרת האו"ם אשר המליצה ב- 29 בנובמבר 1947 על חלוקת ארץ-ישראל המנדטורית לשתי מדינות ובכ"ז האו"ם מעולם לא הפעיל סנקציות נגד ערביי א"י ומדינות ערב שיצאו ... למלחמה, למלחמה לא רק נגד ישראל – אלא גם נגד האו"ם...; **על כך** שהאו"ם הפקיר את הכורדים בעיראק למתקפת הגזים של סדאם חוסיין ולא נקף אצבע לסייע להם; **על כך** שהאו"ם עמד מנגד ולא הגן על האלבנים בקוסובו מפני סכנה של גירוש וטיהור אתני המוני.

ואחרי פירוט ה"אני מאשים" הישראלי הזה, שבו ישראל היתה מדברת לא רק בשם עצמה אלא בשם החלשים והנדכאים שהאו"ם **מעולם** לא סייע להם – היה על נציג ישראל לעזוב את האולם, ממש כמו שעשה חיים הרצוג לאחר שקרע בשעתו את החלטת האו"ם שהשוותה את הציונות לגזענות. יש לנו מה לומר בזירה הבינלאומית, לא רק בעניינינו, וחבל שהזדמנות-פז זו הוחמצה.

[מאמר זה, מאת **שלמה אבינרי**, הופיע ב"ידיעות אחרונות" לפני כשבוע, בכ"ג בשבט (15 בפבר' 2004)]

"אמרו חכמים: כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה – כך, משנכנס אדר מרבין בשמחה. אמר רב פפא: הלכך, בר ישראל דאית ליה דינא בהדי נכרי [בן ישראל שיש לו דין עם נכרי]-לישתמיט מיניה באב דריע מזליה, [שישתמט ממנו ולא יבוא לדין בערכאותיהם בחודש **אב** שמזלו רעוע של ישראל] ולימצי נפשיה באדר דבריא מזליה. [וימציא את עצמו באדר שבו חזק מזלו]." [מסכת תענית כ"ט:] – **וזאת, לפי שמן השמיים מגלגלין זכות ליום זכאי, ושופעין שמחה לחודש שמח, ואין חודש שמח כחודש אדר, שרבתה בו ברכה שהיא סמויה מן העין, ואין עיניהם הרעות של שונאי ישראל יכולות לשלוט בברכה זו.** [ספר התודעה]

"ויהי החודש הזה ... תחילה וראש לפדיון נפשנו" [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]

יום נעים ושמח וחודש טוב, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

"הדף היומי לתולדותינו"

בס"ד

תשס"ד (23 בפברואר)

יום ב', ראש חודש

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"ויהי החודש הזה ... תחילה וראש לפדיון נפשנו" [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]
יום נעים ושמח וחודש טוב, בציפיה לישועה!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל